خبر روز

■ بلیت سینما تا پیش از افطار نیم‌بها شد

در جلسه روز ۱۴ فروردین‌ماه شورای صنفی نمایش مقرر شده است که بلیت سینماهای سراسر کشور در ماه رمضان تا ساعت ۱۹ نیم‌بها باشد.
در این جلسه همچنین با موافقت اکران آنلاین فیلم «قدغن» به کارگردانی مجید مافی در سامانه‌های اینترنتی موافقت شده که البته اکران این فیلم در پلتفرم‌ها از حدود یک هفته پیش آغاز شده است.

■ حسین کیانی «پروین» را زنده می‌کند

گروه اجرایی نمایش «پروین» به نویسندگی و کارگردانی حسین کیانی، همزمان با هشتاد و یکمین سالمرگ پروین اعتصامی تمرین‌های خود را برای زنده ساختن نام و یاد این شاعر بزرگ معاصر آغاز کرد. حسین کیانی از اواخر اردیبهشت ۱۴۰۱ نمایش «پروین» را در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد برد. اسامی بازیگران و دیگر عوامل «پروین» به زودی اعلام می‌شود.

■ «بتمن» به فروش ۷۰۰ میلیون دلاری رسید

فیلم حماسی سه ساعته ابرقهرمانی مت ریوز به یک نقطه عطف بزرگ در فروش در گیشه‌های جهان رسید و از مرز ۷۰۰ میلیون دلار عبور کرد. «بتمن» با بازی رابرت پتینسون در نقش شوالیه تاریکی و پل دانو به عنوان ریدلر ضدقهرمان اصلی فیلم، بیشتر یک درام روان‌شناختی پرتنش است تا یک فیلم ابرقهرمانی معمولی و قهرمان اصلی بیشتر مانند یک کارآگاه مدرن ظاهر می‌شود.

■ «مترو، مخاطب، حرکت» منتشر شد

کتاب «مترو، مخاطب، حرکت»؛ عملیات فرهنگی در مترو، تجربه‌نوشته‌ای به قلم محمد نیکدل با مقدمه وحید جلیلی توسط انتشارات «راه‌یار» چاپ و روانه بازار نشر شد. فایدهٔ این کتاب فقط برای عملیات در مترو نیست. داده‌های این کتاب هر جا که بحث طراحی و اجرای محصول و برنامهٔ فرهنگی و هنری در میان باشد، مفید است که با قیمت ۳۵ هزار تومان منتشر شده است.

یخش «دورهمی» ادامه خواهد داشت

پخش برنامه «دورهمی» که در ایام نوروز هر شب به روی آنتن می‌رفت، ادامه خواهد داشت. برنامه «دورهمی» که در ایام نوروز ۱۴۰۱ به روی آنتن رفت، از این پس سه روز در هفته روی آنتن می‌رود. «دورهمی» با اجرای مهران مدیری روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه در ساعت ۲۳ روی آنتن شبکه نسیم خواهد رفت.

فرهنگ و هنر

حسین نمازی
کارگردان

زهره کهندل | فیلم «شادروان» دومین فیلم حسین نمازی است که برای نخستین بار در چهلمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و ماجرای زندگی یک خانواده حاشیه‌نشین را روایت می‌کند. کارگردان در این فیلم، یک کمدی قابل قبول را به تصویر می‌کشد که از دل یک فضای تراژیک بیرون آمده است؛ تلاش یک خانواده تهیدست برای کفن و دفن پدرشان. مراسمی که به واسطه فقر و برخی موانع حاشیه‌ای به یک معضل بدل می‌شود و به واسطه آن قصه فیلم گسترش پیدا می‌کند. «شادروان» در ذات خود یک کمدی انتقادی و آسیب‌شناسانه درباره طبقات فرودست جامعه است که با وجود طنز نهفته در آن نمی‌توان تلخی‌اش را فراموش کرد. این فیلم با پرهیز از لودگی و کمدی مبتذل، روایتی از اشک‌ها و لبخندهای طبقه فرودست جامعه است. درباره جزئیات بیشتر با حسین نمازی، کارگردان این فیلم که این روزها در اکران سراسری است، گفت‌وگو کردیم.

گفت‌وگو با حسین نمازی، کارگردان فیلم «شادروان»

فقر طناز به جای کمدی سیاه

■ فیلم «شادروان» موقعیت‌های خنده‌دار زیادی دارد، چرا فیلمتان را یک اثر کمدی نمی‌دانید؟

چون قواعد ژانر کمدی را ندارد. ژانر کمدی، زبان و قواعدی دارد که فیلم شادروان ندارد و لزوماً هر فیلمی که مخاطب را بخنداند، کمدی نیست. البته خیلی اصرار ندارم که بگویم فیلمم کمدی نیست ولی من به قواعد این ژانر پایبند نبودم که آن را در دسته فیلم‌های کمدی تقسیم‌بندی کنم.

■ در واقع شما فیلم را به نیت یک فیلم کمدی نساختید؟

من یک ملودرام عاشقانه نوشته بودم. روحیاتم این طور است که در مراودات و زندگی روزمره‌ام، شوخ‌طبع هستم و این‌ها در اثرم نیز منعکس می‌شود ولی فکر نمی‌کردم که مخاطب را این قدر بخنداند. فیلم من یک قصه جدی دارد، آدم‌ها به هیچ وجه کاریکاتوری نیستند و شخصیت‌ها و دیالوگ‌ها اصراری به خنداندن مخاطب ندارند.

■ شما در این فیلم موقعیت‌های خنده‌داری را بدون شوخی‌های اروتیک خلق می‌کنید، ضمن اینکه در جاهای مختلف، موقعیت کمدی خلق می‌شود این اتفاق تعمدی بود یا در حین کار به آن رسیدید؟

به جز یک سکانس که در حین فیلمبرداری به کار اضافه کردم بقیه فیلم بر اساس فیلم‌نامه ساخته شد. خود من از شوخی‌های جنسی و اروتیک خوشم نمی‌آید و از سوی دیگر قرار بود خانواده‌ها این فیلم را ببینند بنابراین باید فیلمی می‌ساختم که خانواده خودم به تماشای آن بنشینند، از این منظر شادروان لحن سلامتی دارد. موقعیت‌های کمدی که در فیلم ایجاد می‌شود و مخاطب را می‌خنداند، اساساً یک موقعیت تلخ است اما شخصیت‌ها و تعارض به وجود آمده در آن موقعیت سبب خنداندن مخاطب می‌شود. من اصراری به خلق موقعیت‌های خنده‌دار در فیلم نداشتم، اتفاقاً قصه اصلی فیلم، قصه تلخی بود ولی من نمی‌خواستم فیلم تلخ و سیاه بسازم. سعی کردم با این شوخی‌ها کمی فضای فیلم را تلطیف کنم نه اینکه الزاماً فیلمی خنده‌دار بسازم چون فضای فیلم من، فضای خلق کمدی موقعیت نبود. لحن و فضای حاکم بر فیلم به شخصیت خودم برمی‌گردد مثلاً «آپاندیس» هم که یک فیلم جدی بود، موقعیت‌هایی داشت که مخاطب را می‌خنداند، من تعمدی در خلق این موقعیت‌ها نداشتم فقط سعی در نمایش طنازانه و لطیف موقعیت‌ها کردم.

■ شما در این فیلم نشان می‌دهید که آدم‌ها با وجود فقر مالی می‌توانند دل خوش داشته باشند، چرا فقر را این طور نشان دادید؟

من اصرار داشتم که فضای چرک و کثیفی از فقر نشان ندهم به هر حال فقر، یک پدیده جهانشمول است و اصلاً پدیده قشنگی نیست ولی فقر مالی دلیلی نمی‌شود که موقعیت‌های قشنگ زندگی از آدم‌ها گرفته شود. عده‌ای می‌گویند که این فیلم در تقدس فقر است در حالی که اصلاً چنین نیست. به نظرم حتی در بدترین شرایط هم می‌توان روزنه امیدی پیدا کرد. اینکه به قشر تنگدست جامعه، برچسب بدبختی بزنیم درست نیست. اگر من هم در فیلمم، فقر را چرک نشان دهم چه کمکی به جامعه می‌کند!؟ من به عنوان فیلمساز می‌خواستم داشته‌های قشنگ آدم‌ها را به آن‌ها نشان دهم.

■ در سینمایی که نگاه به فقر و مشکلات در بیشتر فیلم‌ها، تلخ و سیاه است شما در شادروان نگاهی امیدآفرین با تکیه بر پشتوانه خانواده دارید، چرا مفهوم خانواده برایتان اهمیت دارد؟

من معتقدم بسیاری از مشکلات جامعه باید در خانواده‌ها حل شود و باید به روابط درست خانوادگی و صله رحم برگردیم. اگر اختلاف نظرهایی داریم می‌توانیم با گفت‌وگو بین خودمان حل کنیم. جامعه ما به سمتی رفته که روابط خانوادگی سرد شده است. پدرم می‌گفت بدبختی این مردم از زمانی شروع شد که تنور از خانه‌ها بیرون رفت و دستشویی آمد داخل آپارتمان‌ها! یعنی برکت رفت و نجاست وارد شد. اکنون چند نفر از آپارتمان‌نشین‌ها، همسایه‌شان را می‌شناسند؟ رفت و آمدهای خانوادگی بسیار کم شده که مسئله کوچکی نیست، به این مسائل در سینما کمتر پرداخته شده است. من در خانواده‌ای بزرگ شدم که هر روز میهمان به خانه ما می‌آمد چون پدرم باور داشت که میهمان با خودش برکت می‌آورد.

■ ملاحت و طنازی در شادروان، مخاطب را به یاد فیلم‌ها و سریال‌های دهه ۸۰ می‌اندازد آثاری مانند «مهمان مامان» و «قندون جهیزیه» یا سریال‌هایی که رضا عطاران در آن سال‌ها برای تلویزیون می‌ساخت، چرا در فیلم‌های دهه ۹۰ توجه به روابط قشنگ و سالم خانوادگی کم شده است؟

چون فیلمسازان در این جو و شرایط قرار ندارند و اگر هم قرار باشد با چنین مضامینی فیلم بسازند یک اثر مصنوعی از آن بیرون می‌آید. چند سال پیش به نشستی درباره سینمای اجتماعی دعوت شدم. در آن جمع، دوست کارگردانی بود که سه تا زن طلاق داده بود و مضمون فیلم‌هایش درباره طلاق بود، یکی از میزبانان به آن آقا گفت شما در فیلمتان باید به جامعه راهکار بدهید! خب اگر این آدم راهکار بلد بود که خودش سه تا زن طلاق نمی‌داد! توجه به مسئله خانواده در فیلم‌های تولیدی سال‌های اخیر نیز از همین منظر است، وقتی فیلمسازی به مفهوم خانواده، باور عمیق ندارد قرار است چه بسازد؟! اینکه امروز جامعه مصرف‌گرایی شدیم به خاطر جو فرهنگی غلط است.

این جو فرهنگی هم متأثر از خوراک فرهنگی یکی دو دهه است. الان، حیوان خانگی جای بچه را در میان برخی از زوج‌ها گرفته است. پیشتر بچه‌ها، خواهر و برادر و همبازی داشتند ولی اکنون بچه‌ها در آپارتمان‌های کوچک، تک و تنها هستند و همبازی ندارند. فرهنگ جامعه به سمت تک‌فرزندی رفته و این اتفاق محصول سیاست‌های غلط در حوزه فرهنگ است. بخش اصلی این ماجرا هم به سیاست‌های کلان فرهنگی برمی‌گردد و فیلمسازان هم متأثر از جو فرهنگی حاکم هستند.

مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس

چاپ افست | شیت | رول

۰۵۱-۳۷۶۷۶۵۹۶

مشهد مقدس، بلوار سجاد، نبش سجاد

آگهی اعلام رای کمیسیون ماده ۱۲ قانون زمین شهری اداره کل راه و شهرسازی استان خراسان جنوبی رای شماره ۶۴۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۰۳ - نوبت اول

پلاک ثبتی ... مستثنی از ۱۱۲ اصلی بخش ۲ شهرستان طبس به مساحت ۴۲۱۸۰.۲۰ مترمربع خارج از محدوده و داخل حریم مصوب دیهوک

نظریه کمیسیون تشخیص

[illegible]

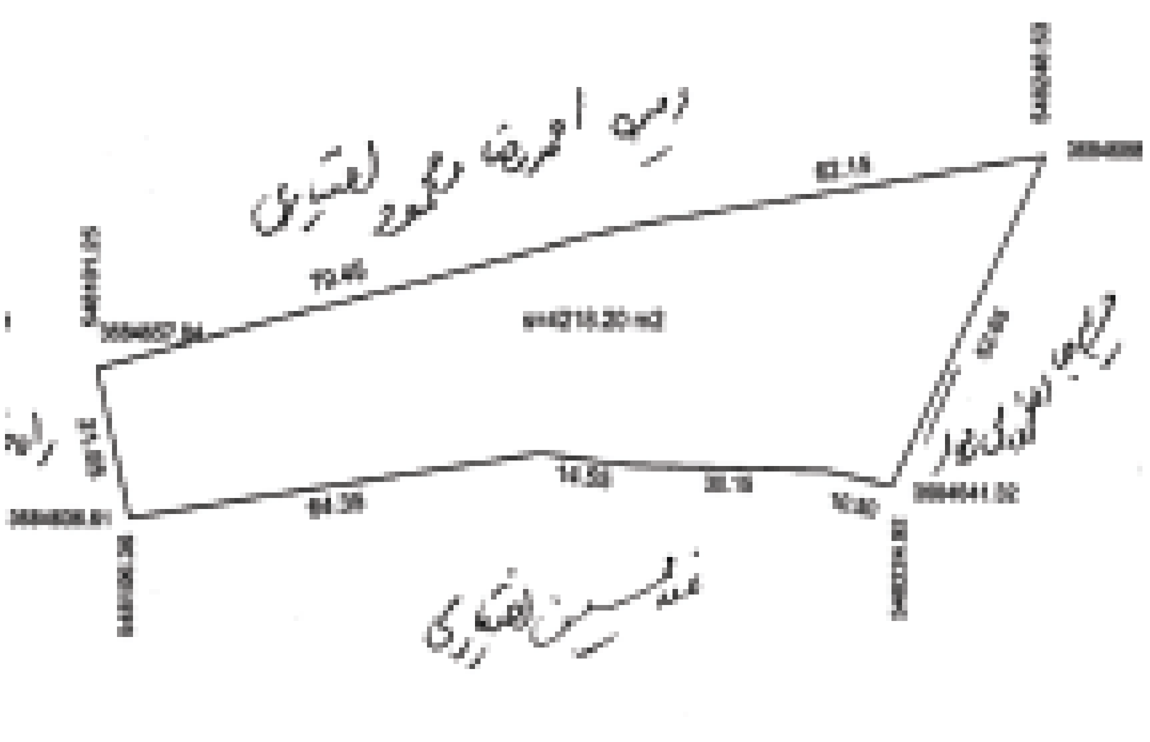

[illegible]